

Olga Noruláková

v dušepřázdném tichu

Očistcem očištěná

popadala z nebe

zrůžovělá žena

Saturnova Phoebe

...

vzduchoprázdnem vzdychů

sněhem zlého smíchu

...

nevěří na krásu

není ani hezká

v kabátcích z harasu

temná soldateska

...

v dušepřázdném tichu

hřibě hořkých hříchů.

...

jedna ruka tleská.

Rubianne

Hrála sis?

A tep Tvých svodů

v krvi zčeřil moji vodu.

Lhala´s mi.

A barvy zimy

staly se v tónech šedivými.

Ledové noci v kůži skály

ze stříbra Tvou pleť rozežraly.

Když nad propastí tančí slova

hrob kryje tvář - Tvá - mramorová.

Uvnitř mé srdce. Ještě žije?

Poslední tklivá melodie.

Opustila´s mne?

ZAHYNU.

Má krásko se rty rubínů.

Zjizvené rány z Arrasu

Řekněte, smím vás vyzvat k tanci?

Znám v duši skrytou eleganci,

vím v soužení se pro krásu,

jak pálí jizvy z Arrasu.

Znám bolest, kterou odvála

něžná gaskoňská píšťala.

Muškety, kordy, bubny, děla,

já s Vámi bitvy protrpěla,

dojatá starým příběhem.

Znám listy psané pod pláštěm,

inkoustem černým.

Slova planou.

Den za dnem lásku rozepsanou.

Navzdory všem ... jen za Roxanou

na křídlech ostrohřbetých draků.

S úctou Vám, pane z Bergeracu.

Příště mi povíte, jak zdolat stovku chlapů.

Když si to představím, jak nebojácný jste!...

- Ať píše.

Vrať mi moje orly

....září roku 9; Teutoburský les, Dolní Sasko

Za křídly dravců ve znaku

Les vybělených přízraků

Tisíce kostí...

v hrobech z dřev

se po tři noci vaří krev

v bažinách zemře víra

hostina k poctě Tyra

Legio XVII

Legio XVIII

Legio XIX

Ze zrady kvas a v temném čase

Kamenem chladným ozývá se

„Vrať mi moje legie...“

Ozvěnou sterých teras

"rede mihi legiones meas."

Zlatá zmije

Vypálená mrtvá duše

v temnou stěnu Hindukuše

v kruhy snů a terče šíje

líbala Tě zlatá zmije.

Horkým pískem popsal listy

pavouk..v očích ametysty

jako v poušti prázdné cinky

něžně snová veršů linky

lesklé hadí šupiny

významy - slov součiny -

v nesmělosti plachých svodů

za lásku a za svobodu

...

horký písek - horká čela...

vždycky jsem Ti rozuměla.